

17 Я Эллине те фанаха Свсдена началникатъ на соборице то, и вѣха го предъ сѣдилице то: но Галліиѣнъ отнюдъ не марише за това.

18 Я Павелъ седе тамъ юще нѣколко време, и като се прости съ братіа та, отплыва въ Сурія, (и съ него Якула и Пріскіла) като си встріже глава та (по напредъ) въ градъ Кенхреа: зацѣото имаше таково вѣщаніе.

19 И като стигна во Эфесъ и тѣхъ встави тамъ: а самъ (той) влѣзе въ соборице то и приказваше съ Евдеи те.

20 Я они го молахъ да поседи оу нихъ по много време, но той не шеа.

21 Но простисе съ нихъ, и рече: зацѣо тревова непремѣннъ во Иерусалимъ да направимъ празникатъ цѣото иде: и пакъ, ако ще Богъ, ще да се вѣрнемъ кодъ васъ. И отплыва отъ Эфесъ. (Я Якула и Пріскіла встанаха во Эфесъ).

22 И като слѣзе въ Кесарія, искачисе (во Иерусалимъ) и видесе съ цѣрка та, и слѣзе во Антиохія.

23 И като поседе тамъ нѣколко вреше, излѣзе, и заминсваше на редъ по Галатійска та страна и по Фругія, и оутверждаваше сички те оученицы.

24 И нѣкой Евдеанинъ име то мѣ Аполлосъ, родомъ отъ Александрія, който беше человекъ

многоученъ дойде во Эфесъ, и имаше голема сила въ писанія та.

25 Той беше наставленъ на оученіе то Господне и гореше съ дѣхатъ, и говореше и оучеше правъ за Господа, ако и да знаеше самъ Іванново то крещеніе.

26 Той началъ да говори дерзновеннъ по соборица та и като го чухъ Якула и Пріскіла, прибраха го въ къща та си, и настави го по извѣстнъ на оученіе то Господне.

27 И когато стори намѣреніе да заминне во Ахаія, братіа та писаха писмо на тамошни те оученицы да го приматъ: който като отиде тамъ, помогна много съ Божія та благодать на оніа, които веха повѣрвали.

28 Зацѣото не престансваше да величава Евдеи те цвржствъ на тѣхъ понеже доказваше отъ писанія та зацѣо Исусъ е Христосъ.

ГЛАВА 19.

А въ това време когато беше Аполлосъ въ Коринѣхъ, Павелъ проиде горни те страны (Асінски), и дойде во Эфесъ: и като намери тамъ нѣкои оученицы.

2 Рече имъ: приахте ли Дѣхъ свѣтый когато се крестихте: а они мѣ рекоха: но не сме ни чланима ли Дѣхъ свѣтый.

3 Я той имъ рече: во цѣо сте се прочее крестили: а они мѣ рекоха: во Іванново то крещеніе.

4 И рече имъ Павелъ: Іваннъ